

تحقیق هفته

شماره: 414

(از 28 اسد الی 03 سنبله 1402 هـ ش)

جایگاه افغانستان در برنامه‌های منطقه‌ای چین

این نشریه هفته‌وار، تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، اقتصادی، امنیتی و اجتماعی افغانستان و منطقه است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می‌گردد.

آنچه درین شماره می خوانید:

- 3..... جایگاه افغانستان در برنامه های منطقه ای چین
- 3..... مقدمه
- 4..... سیاست خارجی چین بعد از جنگ سرد و تهدید آینده برای امریکا
- 5..... برنامه های چین در منطقه
- 8..... جایگاه افغانستان در برنامه های منطقه ای چین
- 9..... راه های بهره برداری افغانستان از برنامه های منطقه ای چین
- 9..... نتیجه گیری
- 10..... پیشنهادات
- 11..... منابع

Center for Strategic and Regional Studies

جایگاه افغانستان در برنامه‌های منطقه‌ای چین

مقدمه

فروپاشی ساختار دوقطبی نظام بین‌الملل را می‌توان نقطه عطفی در مطالعات روابط بین‌الملل به حساب آورد. در نظام بین‌الملل پس از جنگ سرد یک ساختار تک قطبی شکل گرفت که در آن ایالات متحده آمریکا قدرتی بی‌رقیب خوانده شد. در این دوران ایالات متحده آمریکا با تمام توان در زمینه‌های دیپلماتیک، امنیتی و سیاسی سعی کرد که زمینه‌های حضور نیروهای خود در مناطق مختلف را از راه‌های ممکن فراهم سازد تا با تسلط بر تمام جهان هژمونی خود را برقرار سازد. با اینکه در یک دهه پس از جنگ سرد ایالات متحده رقیب درخور توجهی نداشت اما در دو دهه پسین خیزش چین به عنوان یک قدرت بزرگ، به صورت مستقیم و آشکار هژمونی جهانی آمریکا را با چالش مواجه کرده است. از اینرو هدف کلان استراتژی آمریکا جلوگیری از افزایش قدرت چین و مهار این کشور می‌باشد. در مقابل چین با تدابیر درست سیاست خارجی و اتخاذ دیپلماسی اقتصادی توانسته که جایگاه خود را در منطقه و جهان تثبیت کند. چین برای این که در سطح بین‌الملل قدرت‌نمایی کند، ناگزیر است با کشورهای منطقه و کشورهای همسایه خود روابط همه جانبه برقرار کرده و همکاری‌های منطقه‌ای خویش را توسعه دهد.

افغانستان با داشتن موقعیت ژئواکونومیکی یکی از کشورهای مهم برای چین در منطقه می‌باشد، افغانستان به عنوان همسایه غربی با آن که حدوداً 92 کیلومتر مرز مشترک دارند. راه تاریخی ابریشم نزدیک به دو هزار سال قبل از میلاد این دو سرزمین را با هم وصل کرده است. این گذرگاه تاریخی در کنار دادوستدهای تجاری به تبادل فرهنگ و زبان و نزدیکی بین مردم دو سرزمین نقش براننده دارد. این ذهنیت تاریخی در حافظه دو ملت همواره باقی است.

چین تلاش می‌کند که در قالب همکاری‌های منطقه‌ای روابط حسنه خود را با افغانستان حفظ کند و با تطبیق و اجرای پروژوها، روابط خویش را عمیق‌تر و همه جانبه‌تر سازد. امروزه همکاری‌های منطقه‌ای به عنوان یکی از مؤلفه‌های مورد نیاز در سیاست خارجی کشورها به شدت احساس می‌شود.

در این نوشتار به برنامه‌های منطقه‌ای چین و جایگاه افغانستان در آن و راه‌های استفاده افغانستان از این برنامه‌های منطقه‌ای چین پرداخته می‌شود.

سیاست خارجی چین بعد از جنگ سرد و تهدید آینده برای امریکا

سیاست خارجی چین برخلاف دوران جنگ سرد که با کارکردبخشی به مؤلفه ایدئولوژی مارکسیسم - لنینیسم و تفاسیر نوین تر بومی در ذیل اندیشه مائو عمدتاً در تقابل با قواعد و هنجارهای بین‌المللی نه تنها به مواجهه با ایالات متحده برخاست، بلکه با هدف تکوین هویت مستقل برای خویش از اواخر دهه 1960 میلادی عملاً در تخاصم قطعی با شوروی قرار گرفت. این در حالی بود که مسیر سیاست خارجی چین از اواخر دهه 1970 میلادی با درک الزامات بین‌المللی و نیازهای داخلی در نتیجه افکار اصلاح طلبان نظیر دنگ راهی جدید را در پیش گرفت.

بدون شک ظهور چین در درون نظام بین‌الملل موجود بیانگر یکی از مهمترین تغییرات در روابط جهانی در آغاز سده جدید است. در ارتباط با این ظهور و رشد خیره کننده مباحث عمده‌ای صورت گرفته است که غالباً به "ظهور" یا "صعود" این کشور از یک حالت انفعالی و انزواجویانه به یک قدرت منطقه‌ای و بین‌المللی توانا به اعمال نفوذ نه تنها در آسیا بلکه در نظام بین‌الملل اشاره دارد. این رشد و نفوذ در حوزه‌های مختلف روابط بین‌المللی از امنیت گرفته تا اقتصاد، محیط زیست و فرهنگ به شدت نمایان بوده و تأثیرات آن بی‌شک در آینده نزدیک چشم‌گیر خواهد بود.

شکل‌گیری این رشد و نفوذ در حوزه‌های گوناگون، امروزه مدیریت متغیرها و کنش‌گران گوناگون اثرگذار و اثرپذیر را برای سیاست خارجی چین به یک الزام تبدیل کرده است. اگر در گذشته (نظام دوقطبی) بسط ایدئولوژی انقلابی و حمایت از جنبش‌های ضد امپریالیستی مهم‌ترین و اولویت دست اندرکاران سیاست خارجی چین بود؛ امروزه، جهانی‌شدن و بسط وابستگی متقابل میان دولت‌ها و سایر بازیگران بین‌المللی تصمیم‌سازان چینی را ناگزیر از درک مؤلفه‌های مؤثر در عرصه روابط بین‌الملل در راستای اولویت‌های داخلی به ویژه سیاست نوسازی چین نموده است.

این اهتمام ویژه مقامات و رهبران چینی به مدیریت چالش‌های فرارو توأم با تلاش برای احیای جایگاه ویژه مقامات واقعی چین از آغاز دهه 1970 میلادی و تشدید فرایند اصلاحات و تنش‌زدایی با نظام بین‌المللی با اولویت بخشیدن به منافع ملی و کمرنگ نمودن مؤلفه ایدئولوژی کمونیستی، شرایطی را مهیا نمود که بعد از گذشت بیشتر از سه دهه، نه تنها چین مؤلفه قدرت را به تدریج تحکیم بخشیده بلکه نگرانی‌هایی را نیز در محافل تصمیم‌گیری غرب و به ویژه ایالات متحده به وجود آورده است.

غرب و ایالات متحده امریکا به دنبال چاره‌جویی و سناریوسازی و جلوگیری از تهدید آینده چین در مسائل جهانی شده اند و جهت محدودسازی چین و جلوگیری از پیشرفت‌های آن در سطح بین‌المللی، اعمال محدودیت‌های نظامی (از طریق حضور گسترده نظامی در منطقه)، تشدید تحریم‌های تسلیحاتی، فشار

فزاینده در مسئله حقوق بشر، تقویت توان نظامی و سیاسی تایوان و جاپان برای کنترل تفوق طلبی چین را روی دست گرفته اند که می‌تواند با متوجه نمودن چینی‌ها به مسائل حاشیه‌ای، آنان را از تحکیم پایه‌های توان ملی بازدارد.

برنامه‌های چین در منطقه

برنامه چین در منطقه خاورمیانه به منظور توسعه روابط اقتصادی، سیاسی و امنیتی با کشورهای منطقه است. این برنامه شامل توسعه همکاری‌های تجاری، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، پروژه‌های انرژی، حمل و نقل و تجارت است.

چین نیز به دنبال منابع انرژی برای رشد اقتصادی خود می‌باشد و منطقه خاورمیانه به عنوان منبع مهمی برای تأمین نفت و گاز برای چین محسوب می‌شود. همچنین، چین به دنبال توسعه روابط سیاسی با کشورهای منطقه است تا در قضایای منطقه‌ای و بین‌المللی تأثیرگذار باشد. برنامه‌های چین در منطقه شامل برقراری صلح پایدار، مخالفت با تجزیه‌طلبی، جلوگیری از قاچاق اسلحه، تأمین منافع اقتصادی در حوزه انرژی و رقابت با قدرت‌های منطقه می‌شود.

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، چین توانسته با روسیه، هند، پاکستان، و ترکیه، بازی بزرگی را در منطقه آسیای مرکزی آغاز کند. دلیل این امر منابع قابل توجه انرژی و بازارهای مصرفی آسیای مرکزی است که انگیزه‌ای قوی را برای فعالیت چین در منطقه فراهم کرده است. چین در تلاش است تا روابط خود را با کشورهای منطقه جهت انتقال منابع انرژی، زغال سنگ، نفت، گاز، فلزات گران‌بها، توسعه منافع تجاری گسترده و زیرساخت‌های مورد نیاز را گسترده و محکم‌تر سازد. می‌توان گفت چین در پی گسترش و تقویت امنیت و همچنین تبدیل توان اقتصادی به توان نظامی است. از این‌رو این کشور برای جلوگیری از نفوذ قدرت‌های بزرگ مانند ایالات متحده، روسیه و هند به دنبال تقویت و گسترش نفوذ از طریق سرمایه‌گذاری در منطقه می‌باشد. تلاش ایالات متحده آمریکا برای افزایش حضور و مداخله در منطقه پس از فروپاشی اتحاد شوروی و تلاش چین برای جلوگیری از این موضوع، به یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های روابط چین با کشورهای منطقه تبدیل شده است. این عامل سبب شده حتی روسیه و چین به نوعی تفاهم موضوعی دست یابند.

انگیزه مشغولیت چین در منطقه عمدتاً بر چهار عامل استوار است: دسترسی به منابع انرژی؛ گسترش دسترسی به بازار برای تجارت و سرمایه‌گذاری، به خصوص در بخش‌های زیرساختی، تولید و ارتباطات؛ توسعه پروژه‌های زیرساختی برای پروژه کمربند و جاده‌اش و نمایش جایگاه قدرت بالایش.

الف) دسترسی به منابع انرژی منطقه

کشورهای منطقه برای چین از نظر دسترسی به منابع انرژی حایز اهمیت است. این منطقه دارای ذخایر نفت و گاز غنی است و چین به عنوان یک کشور صنعتی در حال رشد، نیاز به انرژی دارد. در ۲۵ سال گذشته، واردات نفت چین از منطقه نه تنها در ارزش مطلقاش، بلکه در سهم چین در کل صادرات نفت خام خلیج فارس، افزایش یافته است. در سال ۱۹۹۶ میلادی، چین ۱/۲ میلیارد دلار نفت از خلیج فارس وارد کرد؛ ۳۴/۶ درصد از واردات نفت خامش. تا سال ۲۰۱۹ میلادی، ۱۶/۵ میلیارد دلار از کشورهای منطقه وارد کرد، ۴۳/۹ درصد از کل واردات نفت خامش. از ۲۰۱۰ میلادی تا ۲۰۱۹ میلادی کشورهای منطقه به طور میانگین ۴۸ درصد از واردات نفت چین را تأمین کرده‌اند. امروز، چین حدوداً ۴۰ درصد از نفتش را از کشورهای منطقه وارد می‌کند. سعودی‌ها بیش از یک سوم این نفت را به چین می‌فروشند. در سال ۲۰۱۹ میلادی، عربستان سعودی، عراق و عمان سه صادر کننده اول نفت از منطقه به چین بودند. ایران و قطر به عنوان بزرگترین تولیدکنندگان نفت و گاز در خاورمیانه، حجم قابل توجهی از انرژی خویش را به چین صادر می‌کنند. همچنین کشورهای قزاقستان، ترکمنستان و اوزبکستان نیز از جمله صادرکنندگان نفت و گاز به چین هستند. کشورهای منطقه برای چین از نظر دسترسی به منابع انرژی بسیار حایز اهمیت است.

ب) گسترش دسترسی به بازارهای منطقه با عضویت گرفتن در سازمان‌های منطقه‌ای

چینی‌ها باورمند استند که گسترش دسترسی به بازارهای منطقه به وسیله اجرای سیاست‌های خارجی مناسب و برنامه‌ریزی دقیق میسر می‌شود. بر این اساس چین از روابط دوجانبه با کشورهای منطقه استفاده کرده و توافقات تجاری و اقتصادی را با آنها امضا کرده است. علاوه بر این، چین در سازمان‌ها و اتحادیه‌های منطقه‌ای عضویت دارد. چین عضو بسیاری از سازمان‌های منطقه‌ای است از قبیل؛ سازمان همکاری شانگهای، سازمان همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه، سازمان همکاری‌های شرق آسیا و سازمان همکاری اقتصادی شرق آسیا. چین با عضویت در این سازمان‌ها و همکاری با آنها، توانسته دسترسی به بازارهای منطقه داشته و تجارت خود را گسترش دهد. چین از گسترش در بازارهای منطقه سودهای متعددی برداشت می‌کند. این شامل موارد ذیل است:

- 1- دسترسی به بازارهای بزرگ: با عضویت در سازمان‌های منطقه‌ای، چین به بازارهای بزرگ و پررونق منطقه دسترسی پیدا می‌کند. این به چین امکان می‌دهد تا محصولات و خدمات خود را به تعداد بیشتری از مشتریان هدف عرضه کند و درآمد خود را افزایش دهد.
- 2- افزایش صادرات: با عضویت در سازمان‌های منطقه‌ای، چین به تسهیلات تجاری و تسهیلات صادراتی دسترسی پیدا می‌کند. این به چین امکان می‌دهد تا صادرات خود را به کشورهای عضو سازمان‌ها افزایش دهد و درآمدهای صادراتی خود را افزایش دهد.

3- جذب سرمایه گذاری: با عضویت در سازمان های منطقه ای، چین محل جذب سرمایه گذاری خارجی می شود. این به چنین امکان می دهد سرمایه گذاری خارجی را به کشور جذب کند و از فناوری و سرمایه گذاری خارجی بهره ببرد.

4- افزایش تجارت دو جانبه: با عضویت در سازمان های منطقه ای، چین به تسهیل تجارت دوجانبه با کشورهای عضو دسترسی دارد. این به چین امکان می دهد تا روابط تجاری خود را با کشورهای عضو تقویت کند و مزایای اقتصادی بیشتری را برای هر دو طرف فراهم کند.

5- توسعه صنعت و اشتغال: با عضویت در سازمان های منطقه ای، چین به فرصت های توسعه صنعت و اشتغال در منطقه دسترسی پیدا می کند. این به چین امکان می دهد تا صنایع خود را گسترش داده و اشتغال بیشتری را برای جمعیت خود ایجاد کند.

ج) ساخت "کمربند و جاده ابریشم"

راه ابریشم یک مسیر تجاری قدیمی بود که از چین به غرب می رفت و به اروپا می رسید. این مسیر توسط تاجران و مسافران استفاده می شد و کالاهای مختلف از جمله ابریشم، ادویه جات، فلزات گرانبها و اسباب بازی ها از طریق آن حمل و نقل می شدند. راه ابریشم تأثیر قابل توجهی بر توسعه اقتصادی، فرهنگی و سیاسی منطقه داشت و باعث تبادل دانش، فرهنگ و تکنالوژی مختلف شد.

امروزه چین به عنوان یکی از بزرگترین کشورهای اقتصادی جهان، در حال توسعه برنامه های منطقه ای جدید برای احیای راه ابریشم است. این برنامه که به نام "مسیر ابریشم اقتصادی" شناخته می شود، شامل احداث زیرساخت های حمل و نقل مدرن از چین تا اروپا و مناطق دیگر جهان است. این زیرساخت ها شامل جاده ها، راه آهن ها، خطوط لوله و پروژه های بندری می باشد که به تسهیلات تجارت و حمل و نقل بین کشورهای مختلف می پردازد. برنامه کمربند در واقع به توسعه یک شبکه حمل و نقل بین المللی در منطقه آسیای مرکزی، آسیای میانه، افریقا و اروپا می پردازد. این طرح به منظور ترویج تجارت و سرمایه گذاری بین کشورها، افزایش همکاری اقتصادی و فرهنگی، توسعه صادرات و واردات و تبادل فرهنگ و تکنالوژی بین ممالک است.

کمربند و جاده ابریشم را رئیس جمهور چین، شی جین پینگ با تبلیغات فراوان در ۲۰۱۳ کلید زد. از آن زمان چین برای پیشبرد پروژه کمربند و جاده ابریشم چند صد میلیارد دلار به قرض و تأمین مالی تخصیص داده است و نهادهای مالی چندجانبه جدیدی برای جهت دهی و نظارت بر این مخارج تأسیس کرده است که بانک توسعه زیرساخت آسیا از آن جمله قابل توجه است. چین همچنین سرمایه دیپلماتیک بسیاری وقف ترویج این پروژه کرده است.

د) نمایش جایگاه قدرت بالا

چین برای حفظ قدرت نظامی خود در منطقه برنامه‌های متعددی دارد، از جمله:

- 1- توسعه نیروی دریایی: چین در حال توسعه نیروی دریایی قدرتمندی است تا بتواند نفوذ و حفظ منافع خود را در منطقه تضمین کند.
- 2- افزایش بودجه نظامی: چین در سال‌های اخیر بودجه نظامی خود را افزایش داده است تا بتواند نیروی نظامی قوی‌تری را در منطقه حفظ کند.
- 3- احداث پایگاه‌های نظامی: چین در منطقه آسیای مرکزی پایگاه‌های نظامی را احداث کرده است تا بتواند حضور و تأثیر خود را در منطقه تقویت کند. به گونه مثال چین در تاجیکستان پایگاه نظامی احداث کرده است.
- 4- همکاری نظامی با کشورهای منطقه: چین با برقراری روابط نظامی با کشورهای منطقه، به ویژه کشورهای تولیدکننده نفت و گاز، همکاری نظامی خود را تقویت می‌کند.
- 5- توسعه فناوری نظامی: چین در حال توسعه فناوری نظامی است تا بتواند تجهیزات نظامی پیشرفته‌تری را تولید کند و قدرت نظامی خود را در منطقه تقویت کند.

جایگاه افغانستان در برنامه‌های منطقه‌ای چین

افغانستان برای چین اهمیت استراتژیک دارد. این کشور به عنوان یکی از کشورهای همسایه چین در منطقه آسیای مرکزی قرار دارد و به عنوان یک پل عبوری بین چین و منطقه عمل می‌کند. همچنین، افغانستان دارای منابع طبیعی مهمی مانند ذغال سنگ، طلا، مس آهن و... می‌باشد این کشور برای چین جذاب است.

به علاوه، افغانستان در قلب مسیرهای حمل و نقل بین‌المللی قرار دارد و اتصالات حمل و نقل را بین چین و منطقه‌های دیگر فراهم می‌کند. همچنین، افغانستان به عنوان موقعیت جغرافیایی خود در منطقه می‌تواند به چین در تحقق اهداف سیاسی و امنیتی خود در منطقه کمک کند. افغانستان به عنوان یک کشور با منابع طبیعی غنی و موقعیت جغرافیایی استراتژیک، می‌تواند نقش مهمی در توسعه صنعت و تجارت در منطقه داشته باشد. چین به منظور تأمین منابع معدنی و انرژی، توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل و ارتباطات، و توسعه تجارت با کشورهای این منطقه، به همکاری با افغانستان علاقمند است.

افغانستان به عنوان یک کشور مهم ژئواکونومیک در منطقه، می‌تواند به چین در تأمین منابع انرژی کمک کند. همچنین، افغانستان در لوله گاز ترکمنستان - پاکستان - هند قرار دارد که می‌تواند به چین در صادرات و واردات انرژی کمک کند.

راه‌های بهره‌برداری افغانستان از برنامه‌های منطقه‌ای چین

برای بهره‌برداری بیشتر از برنامه‌های منطقه‌ای چین، افغانستان می‌تواند اقدامات زیر را انجام دهد:

- 1- توسعه همکاری‌های دو جانبه: افغانستان باید روابط دوجانبه خود با چین را تقویت کرده و به همکاری‌های بیشتر در زمینه‌های مختلف اقتصادی، امنیتی و فرهنگی تمرکز کند. این شامل تشکیل کمیسیون‌های مشترک، تبادل ملاقات‌های رسمی و تشکیل نشست‌های تخصصی است.
 - 2- ترویج سرمایه‌گذاری خارجی: افغانستان باید سیاست‌ها و آمادگی لازم را برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی به خصوص از چین تدارک ببیند. این شامل ارائه تسهیلات مالی و مالیاتی، حفاظت از حقوق مالکیت فکری و تسهیلات اداری برای سرمایه‌گذاران است.
 - 3- توسعه زیرساخت‌های لازم: افغانستان باید زیرساخت لازم برای جذب سرمایه‌گذاری و تسهیل تجارت را توسعه دهد. این شامل ساخت و بهبود بنادر، میدان‌های هوایی، جاده‌ها و راه‌آهن‌ها است.
 - 4- تقویت قدرت نرم: افغانستان باید به تقویت قدرت نرم خود توجه کند تا بتواند در مذاکرات با چین به موقعیت قابل قبولی دست یابد. این شامل توسعه فرهنگ و هنر، تبلیغات و رسانه‌ها و ترویج زبان و فرهنگ افغانستان است.
 - 5- توسعه منابع انسانی: افغانستان باید به توسعه منابع انسانی خود توجه کند و دانش و مهارت‌های لازم را برای بهره‌برداری از برنامه‌های چینی ارتقا دهد. این شامل آموزش فنی و حرفه‌ای، تحصیلات عالی و تبادل دانشگاهی است.
 - 6- همکاری در زمینه انرژی: افغانستان می‌تواند از همکاری با چین در زمینه توسعه منابع انرژی خود بهره‌برد. این شامل نیروگاه‌های برق، استخراج و بهره‌برداری از منابع انرژی تجدید پذیر مانند باد و خورشید و همچنین توسعه شبکه برق و انتقال انرژی به مناطق دیگر است.
- با انجام این اقدامات، افغانستان می‌تواند از برنامه‌های منطقه‌ای چین بهره بیشتری برده و به توسعه اقتصادی و اجتماعی خود پردازد و روابط دوجانبه با چین را بهبود سازد.

نتیجه‌گیری

چین با استفاده از استراتژی‌های مختلف توانسته به گسترش بازرگانی خود به منطقه دست پیدا کند. برخی از عوامل کلیدی در این زمینه عبارتند از:

الف) سرمایه‌گذاری در زیر ساخت‌ها: چین با سرمایه‌گذاری در زیر ساخت‌های بزرگ مانند بنادر، راه‌آهن و جاده‌ها، توانسته به راحتی کالاهای خود را به منطقه صادر کند.

ب) همکاری با سازمان‌های منطقه‌ای: چین عضو بسیاری از سازمان‌های منطقه‌ای است و از طریق همکاری با این سازمان‌ها، توانسته به دسترسی به بازارهای منطقه کمک کند و منافع خود را نیز تحقق ببخشد. امضای توافقنامه‌های تجاری: چین با امضای توافقنامه‌های تجاری با کشورهای منطقه، مانند افغانستان، تسهیلات تجاری و تعرفه‌های پایین‌تر را برای صادرات خود فراهم کرده است.

ج) (Belt and Road Initiative) BRI توسعه منطقه از طریق پروژه‌های عظیم: چین با اجرای پروژه‌های بزرگ مانند کمربند یا راه ابریشم، توانسته است به بازارهای منطقه دسترسی داشته باشد.

افغانستان به عنوان یکی از کشورهای این منطقه، می‌تواند از این برنامه‌های کشور چین بهره‌برداری کند و در زمینه‌هایی مانند توسعه صنایع استخراجی، حمل و نقل، انرژی و تجارت با چین همکاری کند. به طور کلی، همکاری با چین در قالب برنامه منطقه‌ای چین می‌تواند به توسعه اقتصادی و تجارت افغانستان کمک کند و روابط دوجانبه بین این دو کشور را بهبود سازد.

افغانستان می‌تواند با داشتن موقعیت جغرافیایی و واقع در قلب آسیا و به عنوان یک پل ارتباطی بین چین و کشورهای منطقه می‌تواند بیشتر و خوبتر از برنامه‌های منطقه‌ای چین استفاده کند. از سوی دیگر روابط چین و افغانستان بعد از پیروزی حکومت امارت اسلامی نیز خوب است و این امر نیز به استفاده کردن افغانستان از برنامه‌های چین در منطقه می‌شود.

پیشنهادات

1- تعیین استراتژی‌های دیپلماسی: امارت اسلامی باید استراتژی‌های دیپلماسی مؤثری را برای برقراری روابط با کشورها، از جمله چین، تعیین کند. این استراتژی‌ها باید بر منافع ملی و حفظ استقلال و سیادت کشور تمرکز کند.

2- حفظ و ایجاد روابط با کشورهای همسایه: امارت اسلامی باید روابط خود را با کشورهای همسایه، از جمله چین، حفظ کند. این روابط باید بر پایه احترام متقابل، عدم مداخله در امور داخلی و تسهیل تجارت و همکاری اقتصادی باشد.

3- برقراری روابط دیپلماتیک قوی با چین: افغانستان باید روابط دیپلماتیک قوی با چین برقرار کند تا بتواند از منافع اقتصادی و امنیتی همکاری با چین بهره‌برد.

- 4- همکاری در حوزه‌های اقتصادی: افغانستان می‌تواند با همکاری با چین در حوزه‌های اقتصادی، به ویژه در زمینه نفت و گاز و تجارت، از منافع اقتصادی خود بهره‌برد و روابط تجاری را تقویت کند.
- 5- تسهیل سرمایه‌گذاری چین در افغانستان: افغانستان می‌تواند با تسهیل سرمایه‌گذاری چین در زمینه‌های مختلف، از تجربه و منابع مالی چین بهره‌برد و توسعه اقتصادی خود را تسریع کند.

منابع

1. بهاره، سازمند (1392)، سیاست‌های خارجی قدرت‌های بزرگ، تهران: انتشارات ابرار.
2. تمنا، فرامرز (1393)، سیاست خارجی افغانستان در سپهر همکاری‌های منطقه‌ای، کابل: انتشارات مرکز مطالعات استراتژیک وزرات امور خارجه.
3. <https://www.virascience.com/article/153049/>
4. <https://hammihanonline.ir/news/international/brnamh-chyn-bray-khlyj-fars>
5. <https://madanyatdaily.com/china-strategic-assessment-of-afghanistan>
6. https://pir.shahreza.iau.ir/article_555593.html
7. https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A7%D9%82%D8%AA%D8%B5%D8%A7%D8%AF_%DA%86%DB%8C%D9%86

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی یک نهاد مطالعاتی غیردولتی و غیرانتفاعی می‌باشد که در سال ۱۳۸۸ خورشیدی در شهر کابل بنیان نهاده شده است. این مرکز از طریق پژوهش‌های دقیق و بی‌طرفانه خویش به منظور ارزیابی و غنامندی پالیسی‌ها در افغانستان و منطقه فعالیت می‌کند.

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com info@csrskabul.com

وب سایت: www.csrskabul.net - www.csrskabul.com

 : +93780618000

تماس: +۹۳۷۸۰۶۱۸۰۰۰

